

[Bernhard Baunsgaard]

bilde nogen i dette land ind, at folketinget har nogen som helst mulighed for at skabe sig et overblik over, hvad det er, der foreslås her. Det sker på et tidspunkt, hvor man samtidig fra regeringens side er overordentlig tilbageholdende med at give embedsmændene, der har arbejdet med disse og andre lovforslag, lov til at påpege betænkeligheder fra deres side, som de er stødt på under arbejdet. Dette kan kun, som jeg udtalte i går, tyde på en foragt for det arbejde, der lægges i folketinget – en foragt, som jeg undrer mig over at et parti, der prøver på at bilde befolkningen ind, at det mener noget som helst med demokrati og oven i købet taler om nærdemokrati, virkelig vil tillade sig at udvise. Jeg synes, det er rystende. Jeg tror ikke, man skal lægge noget i, at det er to venstreministre, der er synderne i denne forbindelse, for det er jo hele regeringen, der må bære ansvaret.

Hvis det så var en engangsforeteelse. Sidste år fremsatte indenrigsministeren lovforslag, der på samme måde viste udpræget despekt for demokratiet, ved så sent som i oktober måned at foreslå indgreb i kommunernes budgetplanlægning. Jeg tror, det ville være overordentlig gavnligt, hvis man ønsker at fortsætte demokratiet og blot bevare en rest af respekt omkring det, om man fra regeringens side ville opprioritere sin egen holdning til folketinget.

Jeg har nævnt, at man også sidste år greb ind på en utilbørlig måde i kommunernes arbejde. Dengang skete det i oktober måned. Denne gang sker det i maj-juni måned. Det er jo ikke, fordi man ikke vidste, at her lå et problem. Allerede i folketingsåret 1975-76 blev den daværende indenrigsminister fra radikal side opfordret meget stærkt til at se på de kriterier, der lå til grund for bloktilskuddene. Den daværende indenrigsminister forstod tilsyneladende ikke, hvad det var, der blev talt om, i hvert fald ikke, hvis man skulle tage hans ord for pålydende. I 1977 kom Københavns kommune med sin betænkning og meget grundige gennemgang af, hvor dårligt de kriterier, vi brugte for bloktilskuddene, virkede. Derefter følger i 1978 og her senest i 1979 udvalgets betænkninger. Det er altså et problem, som vi har kendt ganske overordentlig meget til. I god tid kunne man have grebet ind. Den valgte fremgangsmåde er – for at gentage det endnu en gang – uan-

stændig over for folketinget og urimelig over for kommunerne.

Må jeg om de enkelte lovforslag sige, at voldsomt virker vel indgrebet mod landliggerkommunerne. Man vil afskaffe disse kommuners ret til at forlange en del af indkomstskatten overført til sig i forhold til den del af et år, skatteyderen opholder sig i sin landliggerkommune. Det er et voldsomt indgreb, og der har været protester allerede fra disse landliggerkommuner. Man kan påpege, at netop den del af de samlede forslag rammer et område, som man i øvrigt giver statstilskud. Så vidt jeg kan skønne, vil kommunerne på Lolland-Falster blive ramt hårdt netop af denne omlægning; det er et område, som vi ellers regner til et egnsudviklingsområde. Det kan da vist ikke rent umiddelbart ses som noget rimeligt.

Derefter foreslår man forøgede tilskud via offentlige ejendomme til København gennem en forøgelse af dækningsafgiften; det giver 18,2 mill. kr. Jeg gør opmærksom på, at vi tidligere i salen i dette folketingsår har drøftet, om det var rimeligt at blive ved med at opkræve grundskat eller dækningsafgift af fredede ejendomme, idet staten på den måde over sit kulturbudget skal skaffe ekstra penge til at betale til kommunerne. Jeg synes, det havde været rimeligt, om man havde taget det med ind i overvejelserne. Dette spørgsmål blev rejst for ca. et halvt år siden her i salen. Der har da været tid til at overveje det, men man har tilsyneladende ikke interesseret sig for det fra indenrigsministeriets side, i hvert fald ikke på en måde, så det har givet sig udslag på nogen vis i forslaget.

Af de to væsentligste forslag vil jeg først nævne lovforslaget om den kommunale udlicning. Det er allerede nævnt heroppefra, at det, man gør her, er, at man siger: da grundværdierne vil slå hårdt igennem, hvis man fortsat indregner dem med 20 pct., vil man nedsætte procenten til 10. Man henviser til, at det vil hjælpe landliggerkommunerne. Det vil det utvivlsomt. Jeg er ikke overbevist om, at dette er den væsentligste virkning af dette forslag. Når man nedsætter grundværdiens vægt fra 20 pct. til 10 pct. i beskatningsgrundlaget, hvordan ligger det da med flytning fra København til landet?

Jeg ville meget gerne have dette oplyst. Det må man da i hvert fald kunne oplyse gennem udvalgsarbejde. At man ikke kom-